

Na Letnou vyrazil a skotačil tam podnikatelsko-mocenský potěr s následujícím programem:

DEMONSTRACE

Proti: silicím preferencím komunistů, propagandistické rétorice komunistu, zrudne ideologii komunistu. Za: odsouzení zločinu komunistu, zakazání komunistum vystupovat v mediích, za omezení vlivu komunistu. Letna, sobota 1. kvetna 2004 Více na nasich internetovych strankach: <http://praha.konzervativci.cz>

Proč ne?. Konzervativně liberální svazáci by ovšem mohli demonstrovat i za

- zlepšení právně-podnikatelského prostředí,
- státní pobídky malému a střednímu podnikání,
- přístupnější úvěry bank,
- za urychlená konkursní řízení,
- nižší daňové sazby,
- výrazně vyšší státní pobídky inovačním programům,
- státní podporu exportu atd.

Mladí konzervativci si ale vybrali omezení vlivu komunistů - tak trochu mimo mísu. Ovšem pozorně se vyhnuli působení bývalých komunistů v podnikatelské sféře. Jak je vidět, během třinácti let se mnoho kupředu neposunulo a do EU vstupujeme s myšlenkovými stereotypy, které budí útrpný úsměv! Proč asi tak sílí ty preference komunistů? A demonstrovat proti tomu? Co takhle na tohle téma složit častušku?

Teď už to ale máme, včetně mládežníků ODS, za sebou. Jsme v EU. I když tedy do nové éry a politického uskupení vstupujeme, navzdory všem transformačním prognostikům s holým zadkem, jako jeden z prvních dárců nám nová éra přináší lakonická sdělení:

- [Stát vzdal boj](#) v kauze Diag Human.
- [Státní kasa přijde o](#) další dvě miliardy.

což je tedy zřejmě určeno, pro povzbuzení, jednomu milionu nezaměstnaných, učitelům pracovníkům ve zdravotnictví, státní správě atp.

Princip těchto čachrů jednoduchý, cíl zjevný, bohužel vstupujeme do Evropy v době, kdy již vyschly prameny privatizačního Klondajku. Alarmující je spíše to, že je české pravici stále ještě a právě teď [krajně nemilé, když se o podobných prasárnách český občan dovídá](#). To už jsme měli mít za sebou! Moc nadšení budovatelé kapitalizmu se k evropským bojovníkům za demokracii a pokrok [nepřidávají](#).

Evropa by se ráda vyprofilovala jako protiváha k hegemonii Spojených států, jako protiváha k velmocenským ambicím Ruska (ztráta této pozice se dnes už jeví jako pouhopouhá epizoda) a jako protiváha k rostoucí (nezadržitelně rostoucí) síle komunistické Číny (tady se mladí konzervativci asi dost zapotí).

Na druhé straně se jen těžko najde v této zemi občan, který by vstup České republiky nepocíťoval jako příslib změny.

Už první okamžiky tohoto zlomu mohly vyvolat na tváři občana úsměv, když liberál, konzervativec, zastánce slabého státu, bezbřehého individualizmu a president Václav [Klaus](#) pronáší větu „...**stát**,

jehož úkolem je zajistit prosazování toho, co přesahuje individuální zájmy každého z nás..." nebo když premiér [Špidla](#) pronese věty, která připomenou současně vědmu i Švejka,: **"....naše budoucnost spočívá v našich rukách. Unie pouze otevírá prostor a možnosti - jak je využijeme, záleží na nás. I z toho důvodu vstupuji do Evropské unie s vysokým očekáváním."**

Jsou i tací, kteří právě proto do Evropské unie s očekáváním nevstupují.

[Uvidíme!](#)

Stát vzdal boj v kauze Diag Human

Ve sporu s firmou Diag Human státu zbývá jediné: snažit se, aby odškodnění bylo co nejmenší

Sabina Slonková, HN.IHNED.CZ, 30.4.2004

Stát se rozhodl neprodleně ukončit letité tahanice s firmou Diag Human, která usiluje o několikamiliardové odškodnění za to, že ji úřady před dvanácti lety označily za podezřelou a tím ji vytlačily z výnosného obchodu s krví.

Neobjevili se totiž žádní svědci ani nové skutečnosti, jež by mohly spor obrátit ve prospěch státu, jak slibovala odvolaná ministryně zdravotnictví Marie Součková.

"Spor nelze prodlužovat. Už kvůli penále, které každým dnem narůstá," potvrdil informace HN ministr zdravotnictví Jozef Kubinyi.

Radikální obrat v postoji státu nastal poté, co zdravotnictví před dvěma týdny převzal nový ministr. Jeho předchůdkyně Součková definitivní verdikt rozhodčího tribunálu, který má vystavit konečný účet, rok a půl svými kroky brzdila.

Informace HN, podle nichž už se nelze na nové svědky či informace spoléhat a pro stát bude výhodnější vyslechnout verdikt co nejdřív, potvrdil i Kubinyi. "Skutečně jsem tam nic převratného nenašel," řekl ministr poté, co se s případem detailně seznámil.

Stát už společnosti Diag Human, vlastněné mezinárodně hledaným emigrantem Josefem Šťávou, loni v tichosti vyplatil 327 miliónů korun. Rozhodci navíc v arbitráži konstatovali, že firma byla postupem státu poškozena. Nyní už jde jen o to, jak velké odškodnění Česko zaplatí.

Diag Human požaduje od státu přes dvě miliardy plus úroky z prodlení. Ty jsou za každý den milión korun. Celkem se tak odškodnění může vyšplhat až k šesti miliardám. Jak vysoké nakonec bude, v tuto chvíli neumí nikdo odhadnout.

Teoreticky by rozhodci za dostatečné odškodnění mohli považovat už vyplacenou částku 327 miliónů. Na to však ti, co příběh detailně znají, nespolehají. "Prozatím se situace nevyvíjela příznivě a nevím, co by ji mohlo zvrátit," tvrdí jeden z právníků, kteří stojí na straně státu.

Ministr Kubinyi o šancích na úspěch mluvit nechce: "Po dohodě s právníky na to odpovídat nebudu." Kauzu nyní převezme Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. "Pan ministr už s vedením úřadu jednal," uvedla mluvčí úřadu Izabela Filová.

Další možné řešení, kterým by byl smír, Kubinyi zavrhl. "V žádném případě se o takové věci nebudeme dohadovat pokoutně," uvedl.

Součková se včera k případu nevyjádřila. Ještě minulý týden tvrdila, že stát vyjde z bitvy vítězně a Diag bude vracet vyplacené milióny.

Státní kasa přijde o další dvě miliardy

Stát totiž znovu prohrál arbitráž, tentokrát se společností Petrcíle. FNM ji neoprávněně vypověděl smlouvu, kterou se zavázal k prodeji 15 procent akcií Nové huti.

Ekonomika.iHNed.cz, 30.4.2004

PRAHA 29. dubna (ČTK) - Stát prohrál spor se společností Petrcíle a musí jí zaplatit 2,05 miliardy korun. Fond národního majetku firmě Petrcíle neoprávněně vypověděl smlouvu, kterou se zavázal k prodeji 15 procent akcií Nové huti. Uvedl to dnes internetový server Novinky s odvoláním na verdikt rozhodčího senátu. FNM sdělil, že rozhodčí nález považuje za protiprávní a věcně nesprávný.

FNM je podle rozhodčího nálezu povinen zaplatit také náklady na řízení 15,3 milionu korun. Celou platbu musí uhradit do 15 dnů, proti verdiktu se není možné odvolat.

Podle mluvčí FNM Petry Krainové fond v nejbližších dnech podá návrh na odklad vykonatelnosti nálezu a současně žalobu na jeho zrušení kvůli nepřístojnosti rozhodčího senátu. "Rozhodčí senát, který věc rozhodoval, byl ustanoven pro zcela jiné rozhodnutí, a to pro rozhodnutí ve sporu o určení neplatnosti odstoupení od smlouvy o prodeji a koupi akcií," uvedla Krainová. Podle FNM senát neměl pravomoc projednat nárok na náhradu škody.

Čtyřsetstránkový nálezh rozhodčího soudu nyní podle mediálního zástupce Petrcíle Jaromíra Piskoře zkoumají právníci Petrcíle. "Myslím, že v Petrcíle bude docela veselo," řekl mluvčí Piskoř.

Příběh ostravských ocelářenských akcií začal před osmi lety. Fond národního majetku a firma Petrcíle tehdy uzavřely smlouvu, že Petrcíle za korunu získají 15 procent akcií Nové huti. Po ekonomicky neúspěšném roce 1999 se stát rozhodl akcie Nové huti firmě nepostoupit.

Fond trvá na tom, že společnosti Petrcíle nikdy nárok na náhradu škod nevznikl, uvedla dnes Krainová. Petrcíle nesplnila kriteria smlouvy o převodu akcií. Naopak Novou Huť dovedla do úpadkové situace.

K vypovězení smlouvy přistoupil FNM na základě auditorského nálezu společnosti BDO CS s.r.o. Rozhodčí řízení však podle serveru Novinky konstatovalo, že tento audit byl neplatný, takže FNM neměl právní základ k tomu, aby smlouvu s firmou Petrcíle vypověděl.

Petrcíle založili členové představenstva a manažeři ostravské Nové huti, kteří ji vedli v letech 1996 až 2000.

Spor mezi státem a firmou Petrcíle má dopad na akcionářskou strukturu Ispatu Nová huť. Tu loňského ledna vlastní nizozemská společnost LNM Holdings. Firma koupila státní podíl 52,25 procenta za šest milionů dolarů. Za tři miliony dolarů by měla získat ještě 15 procent akcií ostravské huti, právě po vyřešení sporu státu se společností Petrcíle.

Stránky projektu iHNed.cz připravuje Economia OnLine. ISSN 1213-7693.

Copyright © 1996-2002 ECONOMIA a. s., člen skupiny Dow Jones - Handelsblatt.

ODS žádá premiéra, aby vyvodil důsledky z vyšetřování úředníků

Právo 28.04.2004- Lukáš Bek

PRAHA - ODS přijala podle tiskového prohlášení z úterního večera "s velikým znepokojením" informace o tom, že kriminalisté podezřívají Františka Kozla, náměstka vicepremiéra Petra Mareše, a šéfa kanceláře Národního bezpečnostního úřadu Vladimíra Šišu z ovlivňování vyšetřování ústeckého soudce Jiřího Berky.

ODS konstatuje, že se tak potvrzují její nejhlubší obavy, že soudy, státní zástupci i policie jsou v poslední době mnohdy politickou mocí manipulovány.

ODS současně žádá ministra vnitra Stanislava Grosse, aby veřejnosti vysvětlil, jak je možné, že z policejních zdrojů unikají informace, které mohou být následně politicky zneužívány. ODS současně z údivem zjišťuje, že v tomto případě nebyla okamžitě uvalena na oba podezřelé předběžná vazba, tak jako v některých jiných případech.

Orgány činné v trestním řízení mají plnou podporu. Nevidím jedinou věc, za kterou bych je v tuto chvíli měl nějakým způsobem kritizovat," komentoval včera kauzu Gross. Žádný z úředníků dosud nebyl podle něj obviněn. Případu není potřeba přikládat větší význam, než skutečně má, uvedl. Gross popřel informace, podle nichž policie u podezřelých prováděla domovní prohlídku.

Policie pokračuje ve vyšetřování případu. Při prohlídce kanceláře Františka Kozla přímo v úřadu vlády zabavila dvacet počítačových disket a tři potištěné listy. Obsah disket má podle státního zástupce Jaroslava Dolejšího souviset s případem soudce Berky. Náměstek Kozel však naopak tvrdí, že s kauzou ústeckého soudce nemají nic společného. "V průběhu týdne diskety prověříme. Z úřadu jsme je odvezli, protože přímo na místě jsme je zkoumat nemohli," poznamenal Dolejší.

(zr)

Šéfové proti podezřelým zatím nezasáhli

Právo 28.04.2004

PRAHA -- Ředitel Národního bezpečnostního úřadu (NBÚ) Jan **Mareš** byl detektivy protikorupční služby už před dvěma týdny informován, že je vedoucí jeho kanceláře Vladimír Šiša podezřelý z ovlivňování vyšetřování.

Jan **Mareš** předem věděl i o prohlídce Šišovy kanceláře a trezoru, kterou v souvislosti s tímto vyšetřováním provedla před dvěma týdny policie. Úředník přesto působí ve své funkci na NBÚ dál.

V Šišově trezoru policisté našli na 50 dokumentů, které se vztahují k trestné činnosti soudce Jiřího Berky a dalších čtyř spolupachatelů obviněných ze zločinného spolčení při konkursech. Dokumenty neměly v Šišově trezoru co dělat. Policisté je zabavili.

Ředitel Jan **Mareš** přesto nepostavil vedoucího své kanceláře mimo službu ani jinak nezasáhl, aby Šišovi zabránil ve styku s tajnými dokumenty a informacemi úřadu, který má paradoxně jako jediný určovat, kdo a jak s tajnými informacemi může přijít do styku a pracovat s nimi..

Utajená jména

"Pan Šiša působí ve své funkci i nadále. Do konce týdne však nebude k zastížení. Důvody nelze sdělit," odpověděl na telefonický dotaz pracovník kanceláře NBÚ. Vzhledem k přísnému režimu utajení, který prý na NBÚ panuje, odmítl sdělit své jméno.

Mluvčí NBÚ Drahomíra Brabcová upřesnila, že důvodem Šišovy nepřítomnosti je dovolená.

Pozice Šiši na NBÚ je nejasná. **Mareš** totiž odmítl Právu sdělit, zda Šiša prošel bezpečnostní prověrkou a k jakému stupni utajovaných informací má přístup. Přitom právě NBÚ jako jediný úřad má oprávnění lidi a firmy prověřovat. "Ředitel Jan **Mareš** se k těmto otázkám Práva nebude vyjadřovat, pokud NBÚ nebude znát stanovisko vyšetřujících orgánů," řekla Brabcová.

Z ovlivňování vyšetřování v kauze zločinného spolčení soudce Berky a jeho spoluobviněných podezírá policie také Františka Kozla, který působí ve vysoké funkci náměstka místopředsedy vlády Petra Mareše a je tchánem Petra Tuhého, jednoho ze zmíněných obviněných.

Vicepremiér **Mareš** volal Benešové

Také vicepremiér **Mareš** už dva týdny ví o podezření policie. Jeho vyjádření se však Právu nepodařilo získat. Je v USA, řekla pracovnice jeho sekretariátu a odmítla sdělit své jméno.

Vicepremiér **Mareš** v pondělí telefonoval nejvyšší státní zástupkyni Marii Benešové. Nelíbí se mu, že žalobce zveřejnil informace o případu. "Hovor byl korektní, nejednalo se o žádnou stížnost, spíše o výměnu názorů," řekla včera ČTK Benešová. **Mareš** se podle ní o případ zajímal, protože se "narodil v jeho úřadě".

unie se zvětší o národy pesimistů

Češi, Poláci, Slováci a Maďaři se hlavně bojí o práci a vadí jim reformy

Aleš Michl Varšava, 30. 4. 2004 HN.IHNED.CZ, 30.4.2004

/Od našeho zvláštního zpravodaje/

Pesimisté ze střední Evropy i se svými nepopulárními vládami vstupují do Evropské unie. Alespoň o tom vypovídají aktuální průzkumy veřejného mínění z Česka, Slovenska, Maďarska a Polska.

Jejich skepse má dvě základní příčiny: vysokou a dlouhodobě rostoucí nezaměstnanost a negativní dopady reforem a škrťů vládních výdajů. Teď se o nich diskutuje na varšavském Evropském ekonomickém fóru.

Které vládě se podaří zvýšit nabídku práce a zmírnit dopady rozpočtových škrťů, u voličů vyhraje. Zatím se taková nenašla, Středoevropany zachvátil pesimismus a mnoho z nich nespojuje lepší časy ani s Evropskou unií.

Nejpesimističtěji z visegrádské čtyřky uvažují Češi a Slováci. Z analýzy institutu CVVM plyne, že polovina Čechů předpokládá, že rok po vstupu bude jejich ekonomická situace horší.

Takové obavy nemají minimálně od roku 1999 v Česku obdoby.

Ani Maďaři již čtyři roky nepamatují, že by třetina obyvatelstva očekávala zhoršení životní úrovně.

Proč hraje nedostatek práce v myšlení lidí tak velkou roli? Podle studie Evropské komise je zaměstnání pro 95 procent lidí z přistupujících zemí naprosto nutná podmínka ke spokojenosti se životem.

Z anket CVVM mezi obyvatelstvem Česka přitom vyplývá, že ještě v roce 1996 šedesát procent lidí bylo spokojeno s možnostmi pracovat. O pět let později už jen čtyřadvacet a letos čtrnáct procent.

"Těžko zjistíte problémy s hledáním práce, když jste z Varšavy či Prahy. O čem je řeč, pochopíte, až když zajedete k nám," tvrdí bývalá úřednice z města Olsztyn v polském regionu Warmińsko-Mazurskie. V regionu Warmińsko-Mazurskie je dlouhodobě takřka třetina lidí bez zaměstnání.

Pokud tam obyvatelé pracují, tak za malé platy. Chybí dálnice, proto nejsou investoři a není dostatek práce. Jak podobné třeba Slezsku.

Shrnutí: v polovině z regionů zemí nováčků unie je dvojnásobná nezaměstnanost, než je průměr v EU. Pokud se k tomu přidají dopady reforem - zdražení zboží či služeb - důvod k nespokojenosti je nasnadě, podotýkají ekonomové.

"Jsem už ve věku, ve kterém bych kdysi byl už důchodce, ale kvůli reformám stále ještě pracuji," podotkl během varšavského fóra s nadsázkou nizozemský ministr hospodářství Laurens Jan Brinkhorst (ročník 1937).

Změní tedy něco vstup do Evropské unie? Ne, shodují se analytici a politici. Unie problémy nováčků sama o sobě nevyřeší.

Unie se zvětší o národy pesimistů

Také proto, že i sama unie má potíží dost, trápí ji hlavně hospodářský útlum. Bude tedy jen na každém členském státu, jak účelně s problémy bojuje.

"Samozřejmě že horší produktivitu práce nebo infrastrukturu ve srovnání se západem nemůžeme změnit v noci na prvního května, bude to dlouhodobý proces," prohlásil na fóru polský prezident Aleksander Kwaśniewski.

Jak ale podnítit autority v zemích nováčků sjednocené Evropy k uplatňování ozdravné politiky?

"Odpověď je jednoduchá - přijetím eura," nabádá Lopez-Claros. K zisku jednotné měny je nutné snížit rozpočtové schodky, zlepšit ekonomiku reformami. Spolu s tím by se měl dostavit větší hospodářský růst a přibude pracovních míst.

"Všichni by se teď měli snažit provést reformy, přijmout euro a nalákat tak ještě více zahraniční investory," podotkl při jedné z diskusí na varšavském mítinku guvernér maďarské centrální banky Zsigmond Járαι.

Obecně platí, že vynikne ta země, která investuje do vzdělání, výzkumu, infrastruktury, podporuje podnikání a efektivně rozděljuje veřejné výdaje. Například Irsko bylo při vstupu v roce 1973 relativně chudé, jeho vyspělost dosahovala 62 procent průměru unie. Nyní je na 121 procentech. Na druhé straně Řecko bylo a je i 20 let po vstupu hluboko pod průměrem.

Životní úroveň visegrádské čtyřky je nižší než v unii a Česko se dokonce průměru EU dále vzdaluje. V roce 1994 byla vyspělost Česka podle analýzy statistického úřadu Eurostat na 62 procentech unie. Nyní je šedesátiprocentní.

Podle Lopeze-Clarose tak budou nadcházející roky po rozšíření velmi zajímavé. "V sázce je mnoho. Úspěšná integrace deseti nových zemí a vstup dalších v budoucnu ukáže, zdali se unie nezmění v imaginární ekonomický a politický model," myslí si Lopez-Claros.

To nastane tehdy, bude-li politika vlády v unii v boji s problémy dále neúspěšná. V takovém případě podle varšavských politologů vlády "nepřežijí" své funkční období. Umocní to navíc fakt, střeoevropské kabinety mají nyní v národních parlamentech buď jen těsnou většinu, nebo jsou dokonce v menšině. Prosadit nápravné opatření je složité. Zvláště když se liší názor jednotlivých koaličních partnerů na to, jaké by takové nápravné opatření k lepší životní úrovni lidí mělo být.

Klíčové zákony si žádají ústupky a většinou pak polovičaté řešení, upozorňují ekonomové.

Důsledkem nezaměstnanosti a reform ve střední Evropě je pak pokles popularity a většinou následuje obměna či pád vlády.

Šest z deseti Čechů vám podle ankety institutu CVVM řekne, že ekonomická situace v zemi je špatná. Shodně to platí o Polácích, uvedlo ve své analýze mezinárodní sdružení CEORG. Tak nespokojené voliče obě země od roku 2000 nezažily. V Maďarsku je rozčarováno sice "jen" 45 procent lidí, ale před třemi lety to byla ještě třetina. A Slovensko? V zemi postoupily reformy tak rychle a radikálně dopředu, že jejich krátkodobé negativní dopady v čele se zdražením či snížením sociálních dávek voliče "oslepily". Vládě Mikuláše Dzurindy a hlavně jeho straně Slovenské

demokratické a křesťanské unii raketově padají preference.

Především nízká obliba vládnoucí levicové koalice vedla polského premiéra Leszka Millera k demisi. Ještě v roce 2001 ho podle průzkumu polské CBOS podporovalo padesát procent voličů, začátkem letošního roku již ani ne desetina.

Zároveň roste obliba populistů. V žebříčku popularity slovenských politiků dlouhodobě vede šéf opoziční strany Smer Robert Fico, kterému důvěřuje 23 procent lidí. Opoziční nacionalistická strana Sebeobrana kontroverzního politika a bývalého předáka radikálních zemědělských odborů Andrzeje Leppera by nyní v Polsku asi vyhrála volby.

V tom lepším případě pokles preferencí odnesou jen ministři. Maďaři by mohli vyprávět. Právnik a bývalý šéf úřadu premiéra Tibor Draskovics tam nahradil na začátku roku ve funkci Lázslóa Csabu. Ten byl odvolán údajně kvůli vysokému deficitu státní pokladny.

Projev prezidenta republiky ke vstupu ČR do EU

Václav Klaus přednesl svůj projev na slavnostním setkání ústavních činitelů na Pražském hradě

Vážení přítomní, vážení spoluobčané,

za několik hodin se staneme svědky a současně budeme i aktivními účastníky jedné z nejvýznamnějších událostí dosavadní existence českého státu. Říkám-li dosavadní existence, mám na mysli jeho celou tisíciletou historii, nikoli jen relativně krátkou chvíli novodobé státnosti, tak jak se utvořila po 1. lednu roku 1993. O dnešní půlnoci přestane Česká republika existovat jako samostatný státní celek a stane se součástí Evropské unie.

To pro nikoho z nás není nečekané. Bylo to připravováno dlouhou dobu a mělo to mnoho předstupňů. Již v listopadu roku 1989 statisíce z nás - téměř podvědomě, a proto zcela spontánně - vyslovily heslo "Zpět do Evropy", které se stalo jedním z nejdůležitějších symbolů celého našeho dalšího vývoje. Stalo se výzvou - k překonání půl století trvajících uzavřenosti naší země, - k překonání naší tehdejší nepřirozené a jednostranné orientace východním směrem, - k ukončení našeho nerespektování základních hodnot politických a ekonomických systémů úspěšně fungujících na západ od nás a k ukončení našeho nepodílení na činnosti těch evropských institucí, které se vytvořily v době naší absence na demokratickém vývoji svobodné části evropského kontinentu mezi únorem 1948 a listopadem 1989, institucí, které daly Evropě její dnešní tvář.

Tuto výzvu jsme přijali a jejím výsledkem je vstup do Evropské unie. V tomto smyslu je dnešní den tečkou za vývojem posledního jednoho a půl desetiletí.

Byl umožněn přestřiháním ostnatých drátů na našich hranicích v posledních dnech listopadu 1989. Byl spojen se zrodem a postupným zráním naší demokracie a s důsledným prosazením hodnot svobodné společnosti v naší zemi. Byl předpřipraven mnoha našimi vlastními radikálními opatřeními, na prvním místě otevřením hranic nejen pro pohyb lidí, ale i myšlenek a názorů, velmi brzy poté liberalizací obchodu (tedy uvolněním pohybu zboží a služeb přes hranice) a v neposlední řadě i liberalizací finančních transakcí, což naši zemi a naši ekonomiku otevřelo Evropě a světu. Byl potvrzován členstvím v mnoha regionálních, evropských i globálních institucích - v Severoatlantické alianci, v Radě Evropy, v Mezinárodním měnovém

fondy, v Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, v Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, ve středoevropské zóně volného obchodu, ve visegrádském seskupení a v řadě dalších. Byl předznamenán naším přidruženým členstvím v Evropské unii již od října 1993 a naší oficiální žádostí o plné členství v lednu 1996. Hlavně však byl každodenně uváděn v život naší domácí aktivitou, spojenou s radikální rekonstrukcí našeho politického, ekonomického a vůbec společenského systému. Nejednoduchá poslední léta masivního přejímání právního systému Evropské unie byla už jen závěrečným vyvrcholením tohoto procesu. Jak už to v životě člověka i celé lidské společnosti bývá, dnešním dnem něco získáváme, ale současně i něco ztrácíme. Vždy je něco za něco. Měli bychom udělat všechno pro to, aby byl poměr toho, co získáváme a co ztrácíme, pro nás příznivý, což v žádném případě není a nebude automatické. V první řadě to bude záviset na nás samotných.

Podmínky, které v současnosti platí pro všechny členské země Evropské unie, stejně jako specifické podmínky, které jsme si pro sebe před vstupem vyjednali my sami (a teď je zbytečné přit se o to, zda optimálně či nikoli), jsou vnější danosti a my je dnes nemůžeme změnit. Musíme se uvnitř nich naučit pohybovat. Musíme se v prostoru, který nám otevírají, prosadit nejen jako jednotlivci a jednotlivé instituce, ale i jako celý český stát, jehož úkolem je zajistit prosazování toho, co přesahuje individuální zájmy každého z nás. Tyto širší zájmy existují a nepřipustíme ani na okamžik, aby byly někým z nás či někým mimo nás označovány za dávno překonaný nacionalismus. Vůči našim předchůdcům jsme povinni zajistit pokračování české státnosti. Do Evropské unie nesmíme vstupovat jako jednotlivci nebo jako jednotlivé instituce, obce, města, či regiony. Do Evropské unie vstupujeme jako Česká republika.

Mimořádnost dnešní historické chvíle bude řečníky u nás i v zahraničí motivovat k vznešeným projevům o Evropě, o evropanství, o evropské civilizaci a kultuře a o hodnotách, které se po staletí na tomto kontinentu - určitě poněkud jinak než v jiných částech světa - prosazují. Bude řečníky motivovat k poezii. Chtěl bych před tím varovat. My dnes nevstupujeme do Evropy, protože v té už dávno jsme a byli jsme v ní vždycky, i v dobách naší největší poroby. Dnes vstupujeme do Evropské unie, a náš úkol je proto daleko prozaičtější: umět se orientovat a pohybovat v bruselských strukturách a v jimi utvářeném složitém nadnárodním celku, který s poezií nemá nic společného. Nesmíme se tam ztratit. Musíme zajistit, aby nedošlo k rozmazání naší identity a ke ztrátě základních atributů českého státu, kterých si - pevně věřím - všichni vážíme a vážit budeme i nadále.

Jsem optimista. Proto jsem přesvědčen, že v tomto našem dnešním úkolu, v úkolu dnes žijících generací, před minulostí i budoucností obstojíme a že této mimořádné chvíli využijeme v pozitivním směru.

(zdroj: ČTK)

Projev předsedy vlády ke vstupu ČR do EU

Vladimír Špidla přednesl svůj projev na slavnostním setkání ústavních činitelů na Pražském hradě

Vážení spoluobčané, vážený pane prezidente, vážení hosté, společně se nacházíme v jedinečné a neopakovatelné situaci - zítra ráno se probudíme nejen v České republice, ale i v Evropské unii. Svou vlast neopouštíme, nenahrazujeme, ale přesto na základě své svobodné vůle se stáváme i součástí

většího společenství.

Evropská integrace, která se rozvíjí více než polovinu století, představuje zásadní obrat ve vztazích mezi evropskými zeměmi. Místem řešení sporů přestalo být bitevní pole a staly se jím jednací místnosti. Z nepřátel se stali partneři. A střední generace v zemích unie je první, která prožívá celý svůj život v míru. Tuto možnost nemělo žádné pokolení našich předků - až unie přinesla toto nedocenitelné privilegium. A přestože dobře víme, že nám mírové soužití přinejmenším v hranicích Evropské unie připadá přirozené, v zásadních okamžicích a diskusích o podstatě a roli evropské integrace bychom si měli být vědomi, že Evropa bývala jiná, válčící a velmi krutá.

Stojíme těsně před cílem, který je zároveň startem do nové budoucnosti. Změna, kterou zítřek přinese, je jiná než většina těch, kterých zejména naše nejstarší generace za svůj život vrchovatě. Je jiná již jen proto, že jsme si ji zvolili sami, v referendu. Také se nemění náš politický systém - zůstává prezident republiky, stejně jako parlament, vláda, samosprávné a další orgány, zůstává samozřejmě naše ústava.

Stejně jako dalších 24 států zítřejší unie, počínaje Německem, Francií a Británií a třeba Lucemburskem a Maltou konče, dobrovolně postupujeme v principu stejnou část svých pravomocí do společné péče. Budeme je spravovat společně, neboť je to výhodné, a budeme spolurozhodovat o věcech, které jsme dosud z České republiky nemohli ovlivnit, ale které ovlivňovaly náš život - nežijeme ve vzduchoprázdnu, ale v srdci Evropy a jsme s ní spojeni.

Naše rozhodnutí nebylo krokem do neznáma - vidíme, jak v členských zemích unie lidé žijí, že nestrádají, že nepřišli o svou národní či místní identitu. I zkušenosti zemí, které vstupovaly před námi, jsou povzbuzující.

Počátek třetího tisíciletí je ve znamení zosířené světové konkurence. A země nikoli jen s našimi charakteristikami, ale každá jediná může jen stěží sama dobře obstát. Ve střetu vlivů světových regionů, nejen v hospodářské oblasti, může se však uplatnit svazek evropských zemí, silná Evropská unie ve svém vnitřním i vnějším rozměru.

S našimi partnery v členských zemích jednáme o všem, o ústavní smlouvě, o uspořádání unie a dosáhneme-li závěrečné shody, stane se unie ještě o něco efektivnější. I když žádný další krok není tak zásadní, jako byly některé smlouvy dřívější, umožní to přesto unii účinněji plnit očekávání občanů a i výzkumy veřejného mínění potvrzují, že očekávání občanů Evropské unie jsou vysoká.

Dámy a pánové,

naše budoucnost spočívá v našich rukách. Unie pouze otevírá prostor a možnosti - jak je využijeme, záleží na nás. I z toho důvodu vstupuji do Evropské unie s vysokým očekáváním. Nejen proto, že máme na co navázat - naše země byla po celé své dějiny zemí buď průměrně rozvinutou nebo velmi rozvinutou a v dobách meziválečných jsme patřili ke světové špičce a to jistě nebyla shoda okolností. I dnes potkávám bezpočet zdatných a tvořivých lidí a jsem si jist, že se v unii neztratíme. Jak už to na tom světě chodí, nebude to zadarmo, nebude to bez práce, nebude to pro všechny snadné - zejména zpočátku, v novém prostředí. Nejednou se může něco nepodařit, nejednou můžeme zaznamenat dílčí neúspěch nebo zakolísat, ale jsem si naprosto jist, že vše překonáme a že tato dnešní historická volba se nám bude vyplácet.

Vážení spoluobčané,

je mi ctí vstupovat do Evropské unie spolu s Vámi. Ať žije Česká republika v Evropské unii! Děkuji Vám.

(zdroj:ČTK)

Bangladěš, anebo Burkina Faso?

Jan Keller

Právo 15.03.2004

Ekonom Jan Švejnar poradil v rozhovoru pro Právo, jak se může zachránit sociální demokracie.

Musí prý radikálně vymezit skupiny, které budou mít nárok na sociální pomoc. Dále má snížit daně občanům, ale především cizím i domácím firmám, aby neodešly do daňových rájů. Zároveň má učinit atraktivnější cenu pracovní síly snížením odvodů na pojistném. Je třeba investovat do vzdělání, a protože stát na to peníze nemá a mít nebude, je nutno už konečně zavést školné. Vydělají na tom všichni, protože vzdělání otevírá cestu k vysokým platům a bohatství

Sociální demokracie se má orientovat přednostně na voliče, kteří dokážou využívat možnosti globalizace a jsou pokud možno imunní vůči šokům, které občas přináší. Tolik Jan Švejnar

Bylo by možno všechny tyto rady ekonoma přeložit do slovníku sociálních problémů, které z této léčby v zemích, kde byla aplikována, pravidelně vyplývají. Šířící se rozčarování z výsledků neoliberální léčby vyjádřil nedávno německý sociolog Christoph Butterwege, když prohlásil: Pokud by prosperita země závisela na malých sociálních nákladech a nízkých daních firem, musely by se v luxusu topit Bangladěš a Burkina Faso.

Povšimněme si však především souvislostí politických. Jan Švejnar v zásadě sociální demokracii poradil, aby se přihlásila k volebnímu programu ODS. Také občanští demokraté chtějí přece nejen zvyšovat úlevy pro bohaté a pro firmy, ale též se postarat o ty nejpotřebnější, o skutečné sociální případy. Také občanští demokraté chtějí snížit rozsah sociálního zabezpečení, aby donutili pracovat ty, kteří prý pracovat nechtějí. Občanští demokraté chtějí rovněž snížit míru solidarity, a to pod stejnou záminkou jako Jan Švejnar - vede prý k neúnosnému plýtvání.

Může sociální demokracii pomoci, přihlásí-li se jen poněkud jinými slovy k programu občanských demokratů? O tom lze silně pochybovat. Za zamyšlení však stojí, jaký model politiky z doporučení Jana Švejnara vyplývá. Navrhuje, aby zde byly dvě silné strany, které budou propagovat v zásadě tutéž politiku a trumfovat se přitom budou v tom, která z nich ji předvede v učebnicovější podobě.

Voliči se tak budou moci zcela svobodně rozhodovat mezi stranou, jež chce cizím firmám snížit daně hodně, a stranou, která je chce snížit ještě o trochu více. Budou mít volbu mezi stranou, která zredukuje sociální nároky nižších vrstev citelně, a stranou, která je zredukuje ještě citelněji. Budou si moci svobodně vybrat, zda dají hlas těm, kdo zruší bezplatné vzdělávání, anebo raději těm, kteří zavedou školné.

Strany se budou trumfovat v tom, která z nich odvykne lidi na sociální dávky a naučí je pracovat v regionech, kde na jedno pracovní místo připadá čtyřicet a více

uchazečů. Budou se předhánět v nápadech, jak zaměstnance a drobné podnikatele otužovat, aby se v podmínkách globalizace cítili tak dobře jako mocné nadnárodní korporace.

Existují dlouhé seznamy slibů neoliberálů učiněných během posledního čtvrt století a dosud nesplněných. Pokud náhodou neoliberální léčba nezabere ani u nás, budou mít podle Švejnarova modelu lidé naštěstí pořád ještě volbu. Budou se moci svobodně rozhodnout mezi Bangladéšem a Burkinou Faso.

(Autor je sociolog)

NEWTON Information Technology, s. r. o. Copyright (c) 2003
Zdrojem zpráv je PRÁVO, BORGIS, a.s. Copyright (c) 2000 - 2003

